

CELLER COOPERATIU DE CORNUDELLA DEL MONTSANT. EL PRIORAT. TARRAGONA.

Un relat de: [Antonio Mora Vergés](#)

Retratava al Josep Olivé Escarré davant la façana del celler cooperatiu de Cornudella del Montsant que va ser bastit entre 1919 i 1920 per l'arquitecte [Cèsar Martinell i Brunet](#) (Valls, Alt Camp, 24 de desembre de 1888 - Barcelona, 19 de novembre de 1973), per encàrrec de Sindicat Agrícola de Cornudella. El tècnic enòleg [Isidre Campllonch Romeu](#) i l'especialista oleícola Emili Rovirosa van col·laborar-hi.

[Llegia](#) que en el projecte inicial el celler de vi tindria una capacitat per a 18.000 HI i també inclouria un molí d'oli. L'any 1920, la Junta del Sindicat Agrícola, patint per que la cabuda prevista fos excessiva, va demanar a Martinell que reduís la capacitat a 11.000 HI, però conservant tot el projecte inicial. Aquest projecte aprofitava la clotada existent entre la carretera i el camí posterior, a un nivell més alt, per economitzar l'excavació de terres per als dipòsits subterranis de cups que, així, van quedar en superfície. Una vegada construïts els cups de la planta inferior i acabada l'estructura del celler, es van fixar que no calia haver reduït la capacitat original. Martinell, per resoldre el problema, va projectar uns cups de major capacitat per a la planta superior. El idea inicial contemplava la construcció de la torre dipòsit a la part posterior de l'edifici, que no es va arribar a fer mai. El projecte d'aquest celler incorpora les quatre novetats tècniques (constructives i de tecnologia de producció vitivinícola) que es van convertir en constants pròpies de l'obra de Cèsar Martinell en gairebé tots els seus cellers. Aquestes constants es concreten en: la construcció de l'estructura de les naus basada en els arcs parabòlics de maó, la situació de les finestres per a la ventilació de les naus, els cups subterranis cilíndrics i separats per cambres aïllants ventilades, i la composició i textures de les façanes. Pel que fa a la tipologia, el procés de producció del vi s'organitza en tres àrees: el moll de descàrrega, la nau d'elaboració i les naus de tines o cups, tipologia que, amb les variants d'organització longitudinal o transversal i d'adaptació a la topografia del terreny es va repetint en tots els altres cellers, introduint en aquest cas la innovació d'una planta subterrània amb estructura d'arcs parabòlics. Aquest edifici, i en conjunt els cellers d'aquesta època, representen la manifestació arquitectònica visible del que va ser el cooperativisme agrari a Catalunya a final del segle XIX i inici del XX, moviment que, malauradament, va quedar interromput per la sedició dels militars feixistes encapçalats pel general Franco contra el govern LEGÍTIM i DEMOCRÀTIC de la II República, a la que tots ells havien jurat lleialtat, el sediciosos batejaven la seva vil acció com "Guerra Civil", i l'església nacionalcatòlica, la qualificava de CRUZADA.

Necessitem saber el cognom matern de l'Emili Rovirosa, el seu lloc de naixement i traspàs, i si fos possible rebre'n una imatge fotogràfica a l'email coneixercatalunya@gmail.com

Catalunya us ho agrairà.

La col·lecció de fotografia monumental de Catalunya que constitueix el Fons Josep Olivé Escarré, va ser donada a l'Ajuntament de Sant Llorenç Savall, amb la finalitat d'augmentar el patrimoni col·lectiu dels llorençans